

רע"פ 1652/20 - ראמי סעיד נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 1652/20

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: ראמי סעיד

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של המשפט המחוזי
בבאר שבע בתיק ע"פ 67521-03-19 מיום
5.2.2020 שניתן על ידי כב' סג"נ אליהו ביתן וכב'
השופטים גילת שלו ויובל ליבדרו

בשם המבקש: עו"ד נחמי פיינבלט

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע בע"פ 67521-03-19 (כב' השופטים א'
ביתן (סג"נ), ג' שלו, י' ליבדרו) מיום 5.2.2020 בגדרו התקבל בחלקו ערעור המבקש על גזר דינו של בית משפט
השלום בגמ"ר 2998-05-16 (כב' השופטת ר' שוורץ).

רקע והליכים קודמים

1. ביום 11.10.2018 הורשע המבקש לאחר ניהול הוכחות בעבירות נהיגה רשלנית שגרמה למוות, בניגוד
לסעיף 64 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] ואי מתן זכות קדימה להולך רגל במעבר חציה, בניגוד לתקנה 67(א)
לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: התקנות). בתמצית, המבקש הורשע בכך שבעודו נוהג, לא הבחין בהולכת
רגל בת 61 שחצתה את הכביש במעבר חציה, פגע בה וגרם למותה.

2. בגזר דינו מיום 14.2.2019, עמד בית המשפט על הפגיעה הגבוהה בערך המוגן - קדושת החיים; על מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות גרם מוות בנהיגה רשלנית; ועל מידת הרשלנות הגבוהה נוכח אי הבחנתו של המבקש במנוחה, עת חצתה את מעבר החצייה על אף שדה הראייה הרחב והיכרותו את מקום האירוע. לאור אלו קבע את מתחם העונש ההולם ממאסר בפועל של שמונה חודשים ועד ארבעה עשר חודשי מאסר בפועל, לצד פסילה ממושכת.

בקביעת העונש במתחם התחשב בית המשפט לחומרה בכך שהמבקש לא לקח אחריות בהזדמנות הראשונה וכפר ברשלנות שיוחסה לו בכתב האישום; ובעברו התעברותי של המבקש אשר כולל שלושים וארבע הרשעות קודמות. בית המשפט שקל לקולא את נסיבותיו האישיות של המבקש בהן מצבו הכלכלי וגידול שלושה ילדים בגפו. עוד עמד בית המשפט על תסקיר שירות המבחן העדכני שהוגש בעניינו של המבקש ממנו עלה כי המבקש התקשה ליטול אחריות מלאה על גרימת התאונה תוך צמצום אחריותו, אך עם זאת, צוין כי ביטא תחושת צער וחרטה על תוצאות האירוע. לבסוף, קבע בית המשפט כי אין להעדיף את האינטרס האישי של המבקש ונסיבותיו האישיות על פני האינטרס הציבורי, וגזר עליו עשרה חודשי מאסר בפועל; מאסר מותנה; פסילת רישיון לתקופה של חמש עשרה שנים; ופיצוי למשפחת המנוחה.

המבקש ערער על גזר הדין לבית המשפט המחוזי אשר קיבל את הערעור בחלקו, ומצא בדעת רוב להקל בעונשו של המבקש ולהעמידו בתחתית המתחם כך שירצה שמונה חודשי מאסר בפועל ועשר שנות פסילה. שופטי הרוב (כב' השופטים א' ביתן וג' שלו) התייחסו בהחלטותיהם לפסיקתו הענפה של בית משפט זה לפיה עקרון קדושת החיים והצורך בהרתעת הרבים, מחייבים הטלתו של עונש מאסר מאחורי סורג ובריח על מי שהורשע בנהיגה רשלנית שהביאה לקיפוח חיים.

עוד עמדו שופטי הרוב בהרחבה על מכלול נסיבות התאונה תוך שהדגישו את מידת הרשלנות המשמעותית של המבקש, והתחשבו לקולא בנסיבותיו האישיות והמשפחתיות בקביעתם כי יש להפחית מעונשו כאמור. זאת, כנגד דעתו החולקת של כב' השופט י' ליבדרו, שאחז בדעה כי יש להפחית את תקופת המאסר לתשעה חודשים שירוצו בדרך של עבודות שירות משסבר כי רשלנות המבקש היתה בינונית ובהתחשב בנסיבותיו האישיות של המבקש.

נימוקי הבקשה

3. המבקש סבור כי יש לאמץ את דעת המיעוט בפסק דינו של בית המשפט המחוזי כך שירצה את עונש המאסר בדרך של עבודות שירות, זאת נוכח נסיבותיו האישיות והתדרדרות במצבו הרפואי. לשיטת המבקש, שופטי דעת הרוב הפחיתו את מידת הרשלנות שקבע בית משפט השלום מבלי שנתנו לכך ביטוי הולם בפסק הדין.

דין והכרעה

4. רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן רק במקרים חריגים בהם עולה שאלה בעלת חשיבות ציבורית או כללית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים או במקרים בהם מתעורר חשש לאי-צדק מהותי או לעיוות דין (רע"פ 6852/19 אלעטיאת נ' מדינת ישראל (29.10.2019)) כאשר הבקשה ממוקדת בחומרת עונשו של המבקש, תינתן רשות הערעור

רק במקרים חריגים בהם ניכרת סטייה משמעותית ממדיניות הענישה הראויה והמקובלת בעבירות דומות אשר מצדיקים את התערבותו של בית משפט זה (רע"פ 666/20 עמרם נ' מדינת ישראל (3.2.2020)). לא מצאתי כי הבקשה עומדת באחת מאמות המידה האמורות והמבקש אף לא טוען לכך.

5. בית משפט זה עמד פעמים רבות על חשיבות הטלתה של ענישה מחמירה הכוללת מאסר מאחורי סורג ובריח במקרים בהם נהיגה רשלנית הביאה לקיפוח חיים (ראו דבריי בפסקה 10 ברע"פ 541/16 קאזז נ' מדינת ישראל (29.3.2018); וראו רע"פ 2996/13 נייאזוב נ' מדינת ישראל (13.8.2014)) ולא מצאתי כי הנסיבות המתוארות מצדיקות סטייה מכלל זה. הערכאות מטה התחשבו לקולא בנסיבותיו האישיות של המבקש, ואלו אף הביאו את בית המשפט המחוזי להקל בעונשו ולהעמידו בתחתית המתחם שנקבע, ואני סבור כי הענישה מאוזנת וראויה בנסיבות העניין.

לא מצאתי ממש בטענת המבקש, כי בית המשפט המחוזי, אף שהפחית ממידת הרשלנות שיוחסה למבקש, לא נתן לכך ביטוי בענישה. כאמור, עונשו של המבקש נגזר על ידי בית המשפט השלום לעשרה חודשים ואילו בבית המשפט המחוזי הועמד על שמונה חודשים, בהתחשב בקביעתו כי רשלנותו של המבקש היתה משמעותית.

סוף דבר הבקשה נדחית. לפני משורת הדין, יתייצב המבקש לריצוי עונש מאסרו בבית סוהר קישון ביום 10.5.2020 עד השעה 10:00 כשברשותו תעודת זהות.

ניתנה היום, י"ט באדר התש"פ (15.3.2020).

ש ו פ ט